

JavaScript

ΜΑΘΗΜΑ 10.3

this ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

1. Ο τελεστής this
  1. this σε Arrow Functions
2. Μέθοδοι Συναρτήσεων
  1. call() και apply()
    1. Προχωρημένες Χρήσεις
  2. bind()
  3. toString()

Ο τελεστής this

- Μέχρι τώρα έχουμε δει:
  - Σε μία συνάρτηση-κατασκευαστή, το this αναφέρεται στο αντικείμενο που κατασκευάζεται
  - Σε μία μέθοδο αντικειμένου, το this αναφέρεται στο ίδιο το αντικείμενο που περιέχει τη μέθοδο.

- Βλέπουμε περαιτέρω:
  - Το this στο global context αναφέρεται στο Window
  - Σε μία συνάρτηση (που δεν περιέχεται σε αντικείμενο) και δεν είμαστε σε strict mode: αναφέρεται στο Window
  - Σε μία συνάρτηση (που δεν περιέχεται σε αντικείμενο) και είμαστε σε strict mode: είναι undefined

Παράδειγμα 1: this methods

```
// An object
let ob = {
  x: 1,
  f: function() { return this; }
};
console.log(ob.f());

// A constructor function
function Constructor() {
  this.x = 1;
}
Constructor.prototype.f = function() { return this; }
let ob2 = new Constructor();
console.log(ob2.f());

// A class
class Class {
  constructor() {
    this.x = 1;
  }
  method() { return this; }
}
let ob3 = new Class();
console.log(ob3.f());
```

Object {
 f: f ()
 x: 1
 [[Prototype]]: Object

Constructor {
 x: 1
 [[Prototype]]: Object
 f: f ()
 constructor: f Constructor()

Class {
 x: 1
 [[Prototype]]: Object
 constructor: class Class
 method: f method()

Παράδειγμα 2: this functions

```
console.log(this);

// A function
function myfunc1() {
  return this;
}
console.log(myfunc1());

// on inner functions
function outer() {
  function inner() {
    return this;
  }

  return inner();
}
console.log(outer());
```

strict mode

```
▶ Window
undefined
undefined
```

non-strict mode

```
▶ Window {window: Window, se
▶ Window {window: Window, se
▶ Window {window: Window, se
```

- Όσα είπαμε ισχύουν για τυπικές συναρτήσεις.
- Σε arrow functions, ο τελεστής this αναφέρεται στο περιβάλλον εκτέλεσης που τις κάλεσε.

Παράδειγμα 3: this arrow functions

```
// An arrow function enclosed in global EC
console.log(()=>this());
```

```
// An arrow function enclosed in function EC
function f() {
  console.log(()=>this());
}
f();
```

```
// An arrow function enclosed in a method
let ob = {
  x: 1,
  f: function() {
    return (()=>this)();
  }
}
console.log(ob.f());
```

```
► Window {window: Window, self: W
undefined
► {x: 1, f: f}
```

Άσκηση 1:

- Υπολογίστε, χωρίς να τρέξετε τον κώδικα, τι επιστρέφει το ακόλουθο πρόγραμμα:

```
// An arrow function as a method
let ob = {
  x: 1,
  f: ()=>this
}
console.log(ob.f());
```

Μέθοδοι αντικειμένου - συνάρτησης:

- Βρίσκουμε τις συναρτήσεις που μελετάμε, στο πρωτότυπο του αντικειμένου - συνάρτησης (Function.prototype):

Μέθοδος	Επεξήγηση
call(this, ...args)	Έστω συνάρτηση f(x,y). Καλούμε την call ως: f.call(this, x, y): Η συνάρτηση f καλείται έχοντας θέσει το this της συνάρτησης ίσο με το όρισμα.

Παράδειγμα 3: call

```
function greet(greeting, question) {
  console.log(`${greeting}, my name is ${this.name}. ${question}`);
}

const person1 = { name: "Tom" };
const person2 = { name: "Bob" };

greet.call(person1, "Hello", "How is it going?");
greet.call(person2, "Hi", "Are you ok?");
```

```
Hello, my name is Tom. How is it going?
Hi, my name is Bob. Are you ok?
```

- Ίδια λειτουργικότητα, με διαφορετικές παραμέτρους έχει η μέθοδος:

Μέθοδος	Επεξήγηση
apply(this, args)	Έστω συνάρτηση f(x,y). Καλούμε την apply ως: f.apply(this, [x, y]): Η συνάρτηση f καλείται έχοντας θέσει το this της συνάρτησης ίσο με το όρισμα.

Παράδειγμα 4: apply

```
function greet(greeting, question) {
  console.log(`${greeting}, my name is ${this.name}. ${question}`);
}

const person1 = { name: "Tom" };
const person2 = { name: "Bob" };

greet.apply(person1, ["Hello", "How is it going?"]);
greet.apply(person2, ["Hi", "Are you ok?"]);
```

```
Hello, my name is Tom. How is it going?
Hi, my name is Bob. Are you ok?
```

Προχωρημένες Χρήσεις:

- Ένα αντικείμενο μπορεί να «δανειστεί» μία μέθοδο από ένα άλλο αντικείμενο.

Παράδειγμα 5: call usage

```
let object1 = {
  name: "Bob",
  toString() {
    console.log(this.name);
  }
}

let object2 = {
  name: "Tom"
}

object1.toString.call(object2);
```

Άσκηση 2:

- Ορίστε ένα αντικείμενο με όνομα utils. Να περιέχει μία μέθοδο που μετράει το πλήθος των εμφανίσεων μίας τιμής σε ένα array-like αντικείμενο.
- Ορίστε ένα array-like αντικείμενο και δανειστείτε την παραπάνω μέθοδο για να μετρήσετε το πλήθος εμφανίσεων μιας συγκεκριμένης τιμής.

- Παλιότερα, η apply χρησιμοποιούνταν για να απλώσουμε τα περιεχόμενα ενός πίνακα ως ορίσματα (με την ES6 αυτό γίνεται πολύ πιο κομψά με τον spread operator)

Παράδειγμα 6: call usage2

```
let array = [1,2,3,4,5];

function max() {
  let v = arguments[0];
  for (let item of arguments)
    if (item > v)
      v = item;
  return v;
}

// ES6 +
console.log(max(...array));

// pre-ES6
console.log(max.apply(null, array));
```

Η μέθοδος bind():

Μέθοδος	Επεξήγηση
bind(this, ...args)	Έστω συνάρτηση f(x,y). Καλούμε την bind ως: f.bind(this, x, y): Δεν εκτελεί την f (όπως η call()), αλλά επιστρέφει μία νέα συνάρτηση, που τρέχει την f επί του ορίσματος this που διοχετεύσαμε (ώστε να μπορούμε να την καλέσουμε πολλές φορές)

Παράδειγμα 7: bind

```
function greet(greeting, question) {  
  console.log(`{greeting}, my name is ${this.name}. ${question}`);  
}
```

```
const person1 = { name: "Tom" };  
const person2 = { name: "Bob" };
```

```
let greetTom = greet.bind(person1, "Hello", "How is it going?");  
let greetBob = greet.bind(person2, "Hi", "Are you ok?");
```

```
greetTom();  
greetTom();  
greetBob();  
greetBob();
```

Παρατήρηση:

- Με την bind() αποφεύγουμε ένα συνηθισμένο λάθος: Να εξάγουμε μία συνάρτηση από ένα αντικείμενο και να περιμένουμε να έχει την ίδια συμπεριφορά εφόσον την καλέσουμε.

Παράδειγμα 8: apply

```
let object = {  
  x: 1,  
  getX: function() {  
    return this.x;  
  }  
}  
  
// wrong  
let extracted = object.getX;  
// console.log(extracted()); // error  
  
// correct  
let extracted2 = object.getX.bind(object);  
console.log(extracted2());  
  
// correct  
console.log(extracted.bind(object)());
```

Η μέθοδος toString():

Μέθοδος	Επεξήγηση
toString()	Εφόσον δεν την επαναορίσουμε επιστρέφει τον κώδικα της συνάρτησης

Παράδειγμα 9: toString

```
function f() {  
  console.log("hey");  
}  
  
console.log(f);  
console.log(f.toString, f.toString());  
f.toString = () => "f";  
console.log(f.toString, f.toString());
```

Μία ενδιαφέρουσα χρήση (και εξαιρετικά επικίνδυνη):

- Η μέθοδος eval τρέχει τον κώδικα που δέχεται ως όρισμα ως συμβολοσειρά.
- Ωστόσο θεωρείται επικίνδυνη μέθοδος, ειδικά αν η συμβολοσειρά μπορεί να τροποποιηθεί από κάποιον «κακό». Π.χ. αν η συμβολοσειρά διαβάζεται από κάποιο πλαίσιο κειμένου.

Παράδειγμα 10: toString2

```
function f() {  
  console.log("hey");  
}  
  
console.log(f);  
eval("(" + f.toString().replace("\n", "") + ")()");
```

Άσκηση 3:

- Ορίστε ένα αντικείμενο piko:
  - Να περιέχει το όνομά του (name) και το είδος του (type).
  - Αρχικοποιήστε το με τιμές name="piko", type="dog"
  - Ορίστε μία μέθοδο toString() που να τυπώνει το είδος και το όνομά του αντικειμένου
- Ορίστε ένα αντικείμενο μιου:
  - Να περιέχει το όνομά του (name) και το είδος του (type).
  - Αρχικοποιήστε το με τιμές name="μιου", type="cat"
- Στο κυρίως πρόγραμμα, τυπώστε τον piko, και έπειτα δανειστείτε τη μέθοδο toString του piko, για να τυπώστε τις πληροφορίες για την γάτα μιου.